

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
Територіальне управління, розташоване у місті Львові
79008, м. Львів, вул. М.Кривоноса, 6, тел. 0 800 35 03 56
e-mail: sdz@lv.dbr.gov.ua, сайт: dbr.gov.ua, код ЄДРПОУ 42334907

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Івано-Франківськ

«21» березня 2024 року

Старший слідчий П'ятого слідчого відділу (з дислокацією у м. Івано-Франківську) Територіального управління ДБР, розташованого у місті Львові, Антошко Микола Іванович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42023090000000041 від 28.07.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Муравйову Денису Олександровичу,
07.07.1978 р.н., українцю, уродженцю села Македонівка Лутугинського району Луганської області, який проживає за адресою: Луганська обл., м. Лутугине, пров. Спортивний, 11/27, громадянину України, раніше не судимому, -

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 1 ст. 111 КК України, тобто у вчиненні державної зради, а саме: діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в умовах збройного конфлікту (в редакції Закону України про кримінальну відповідальність станом на 04.06.2014);

- ч. 1 ст. 258-3 КК України, тобто в умисних діях, які виразились в участі в терористичній організації;

- ч. 2 ст. 260 КК України, тобто в умисних діях, які виразились в участі в діяльності не передбачених законом збройних формувань.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Муравйов Д.О.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною,

правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, зокрема громадян України та Російської Федерації, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі – ГШ ЗС РФ) на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади й службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя й південно-східних регіонів України із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних, інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

У березні – квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 27.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Луганської народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Луганської народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (органи державної влади «ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Вказана терористична організація «ЛНР» має організовану структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність і дисципліну, її учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військово озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ЛНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Луганської області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та мають загальну координацію керівництва.

Місто Лутугине Луганської області було захоплено незаконними збройними формуваннями підконтрольними представниками влади та ЗС РФ з 07.04.2014.

Розпорядженням КМУ від 7 листопада 2014 р. № 1085-р, із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням КМ № 117-р від 02.02.2022, «Про затвердження переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження» Луганський район Луганської області, до складу якого входить місто Лутугине, внесений до відповідного переліку.

Відповідно до розділу II «Тимчасово окуповані Російською Федерацією території України» Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженому Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 23 грудня 2022 р. за № 1668/39004 зі змінами, внесеними Наказом від 09.03.2023 № 84, зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 09 березня 2023 року за № 424/39480, вся територія Луганського району Луганської області тимчасово окуповані Російською Федерацією з 07.04.2014 року.

З метою виконання функцій підрозділу силового блоку «ЛНР», 07.10.2014 її самопроголошеним головою видано указ, відповідно до якого, для захисту інтересів «ЛНР» та її громадян, створено воєнну структуру «Народна міліція «ЛНР» (далі – «НМ «ЛНР»»), підрозділи якої дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та яка має загальну координацію і кураторів російської федерації, та є структурним підрозділом «МВД ЛНР».

Пунктом 9 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку» від 21.06.2018 №2469-VIII (далі – Закон «Про національну безпеку») визначено, що національна безпека України – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз.

У відповідності до п. 2 ст. 1 Закону «Про національну безпеку», воєнна безпека – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих національних інтересів від воєнних загроз.

Державна безпека – це відсутність загрози, стан захищеності життєво важливих інтересів держави від внутрішніх і зовнішніх загроз в усіх вказаних вище сферах життєдіяльності держави.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету. Територіальна недоторканність – це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Обороздатність означає підготовленість держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту. Складовими такої підготовленості є сукупність економічного, політичного, соціального, наукового, морально-психологічного і суто військового потенціалів. Стан обороноздатності України відображають її мобілізаційні можливості, кількість і якість Збройних Сил, їх

здатність швидко переходити на військовий стан, організовано вступати у воєнні дії та успішно виконувати завдання по обороні від агресії.

Державна зрада може виявитися у таких формах: 1) перехід на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту; 2) шпигунство; 3) надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Перехід на бік ворога означає, що громадянин України надає безпосередню допомогу державі, з якою Україна на той час перебуває у стані війни або збройного конфлікту. В конкретних випадках цей злочин може полягати у вступі на службу до певних військових чи інших формувань ворожої держави (поліції, каральних загонів, розвідки), наданні засобів для вчинення злочинів агентам спецслужб іноземних держав, усуненні перешкод для їх вчинення або наданні зазначеним агентам іншої допомоги.

У свою чергу, громадянин України Муравйов Денис Олександрович, 07.07.1978 року народження, у відповідності до наказу УМВС України у Луганській області № 102 від 09.04.2003 призначений на посаду дільничного інспектора міліції відділення дільничних інспекторів міліції Лутугінського районного відділу міліції УМВС України у Луганській області.

31.05.2011 Муравйову Д.О. відповідно до наказу УМВС України у Луганській області № 165 від 31.05.2011 присвоєно спеціальне звання майор міліції.

Наказом ГУ МВС України у Луганській області № 94 від 14.02.2012 Муравйов Д.О. призначений на посаду старшого дільничного інспектора міліції сектору дільничних інспекторів міліції Лутугінського районного відділу міліції ГУ МВС України у Луганській області.

Разом з цим, під час роботи в органах внутрішніх справ України Муравйов Д.О. склав офіційну присягу і урочисто поклявся завжди залишатися відданим народові України.

Згідно з положеннями ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» працівники органів внутрішніх справ відносяться до правоохоронних органів.

04 липня 2014 на офіційному веб-сайті МВС України було розміщено звернення колегії МВС України до особового складу органів і підрозділів внутрішніх справ Донеччини та Луганщини, згідно якого всі працівники були зобов'язані прибути до м. Сватово Луганської області до 07 липня 2014 року.

На виконання вимог наказу МВС України від 12 березня 2013 року № 230, діючого станом на 2014 рік, яким затверджена Інструкція про порядок проведення службових розслідувань в органах внутрішніх справ України, наказом начальника ГУМВСУ від 22 жовтня 2014 року № 3357 було призначено службове розслідування за фактом невиходу на службу окремих співробітників міліції в тому числі і Муравйова Д.О.

Порядок проходження служби особами рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, їх права і обов'язки регулюється Законом України від 20 грудня 1990 року № 565-ХІІ «Про міліцію», в редакції чинній станом на 2014 рік, Дисциплінарним статутом ОВС та Положенням № 114.

Визначення службової дисципліни міститься у статті 1 Дисциплінарного статуту та означає дотримання особами рядового і начальницького складу Конституції і законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів МВС підпорядкованих йому органів і підрозділів та Присяги.

Відповідно до статті 4 Дисциплінарного статуту наказ є формою реалізації службових повноважень особи начальницького складу, згідно з якими визначаються мета і предмет завдання, строк його виконання та відповідальна особа, якій належить його виконати. Накази можуть даватись як в усній, так і в письмовій формі. У разі одержання наказу від старшого прямого начальника підлеглий зобов'язаний виконати його та повідомити про це свого безпосереднього начальника.

За змістом статті 7 Дисциплінарного статуту службова дисципліна базується на високій свідомості та зобов'язує кожну особу рядового і начальницького складу: дотримуватися законодавства, неухильно виконувати вимоги Присяги, статутів і наказів начальників; дотримуватися норм професійної та службової етики; сприяти начальникам у зміцненні службової дисципліни, забезпеченні законності та статутного порядку; виявляти повагу до колег по службі та інших громадян, бути ввічливим, дотримуватися правил внутрішнього розпорядку тощо.

Види дисциплінарних стягнень за порушення службової дисципліни наведені в статті 12 Дисциплінарного статуту, найсуворішим з яких є звільнення з органів внутрішніх справ, що застосовується як крайній захід дисциплінарного впливу.

Порядок накладення дисциплінарних стягнень на осіб рядового і начальницького складу врегульовано статтею 14 Дисциплінарного статуту.

Зокрема, з метою з'ясування всіх обставин дисциплінарного проступку, учиненого особою рядового або начальницького складу, начальник призначає службове розслідування. При визначенні виду дисциплінарного стягнення мають враховуватися тяжкість проступку, обставини, за яких його скоєно, заподіяна шкода, попередня поведінка особи та визнання нею своєї вини, її ставлення до виконання службових обов'язків, рівень кваліфікації тощо. Звільнення осіб рядового і начальницького складу з органів внутрішніх справ як вид стягнення є крайнім заходом дисциплінарного впливу.

З тексту присяги працівника внутрішніх справ України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1991 року № 382, вбачається, що кожний працівник органів внутрішніх справ України, який склав таку присягу, вступаючи на службу до органів внутрішніх справ України: поклявся завжди залишатися відданим народові України, суворо дотримуватися її Конституції та чинного законодавства, бути гуманним, чесним, сумлінним і дисциплінованим працівником, зберігати державну і службову таємницю; присягнув з високою відповідальністю виконувати свій службовий обов'язок, вимоги статутів і наказів, постійно вдосконалювати професійну майстерність та підвищувати рівень культури, всіляко сприяти зміцненню авторитету органів внутрішніх справ, поклявся мужньо і рішуче, не шкодуючи своїх сил і життя, боротися із злочинністю, захищати від протиправних посягань життя, здоров'я, права й свободи громадян, державний устрій і громадський порядок.

Визначення дисциплінарного проступку міститься в статті 2 Дисциплінарного статуту та означає невиконання чи неналежне виконання особою рядового або начальницького складу службової дисципліни.

Підстави звільнення зі служби осіб рядового і начальницького складу, в тому числі за порушення дисципліни, вчинення адміністративного чи кримінального правопорушення, встановлені пунктами 63- 65 Положення № 114.

Поряд з цим, досудовим розслідуванням встановлено, що у липні 2014 року, точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, громадянин України Муравйов Д.О., маючи спеціальне звання – майор міліції, будучи працівником правоохоронного органу України, підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України, умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній

цілісності та недоторканості і обороноздатності України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, умисно не виконав звернення колегії МВС України до особового складу органів і підрозділів внутрішніх справ Донецчини та Луганщини, згідно якого всі працівники були зобов'язані прибути до міста Сватово Луганської області до 07.07.2014 та у подальшому добровільно вступив на службу до незаконного збройного формування «МВС ЛНР» терористичної організації т.зв. «ЛНР», у складі якого проходив та станом на даний час проходить службу на різних посадах, виконуючи дії, направлені на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості і обороноздатності України.

Так, слідством встановлено, що громадянин України Муравйов Д.О. не пізніше липня 2014 року, точної дати в ході досудового розслідування встановити не представилося за можливе, був призначений на посаду поліцейського так званого «Лутугинського РВВС МВС ЛНР», мовою оригіналу: «Лутугинского районного отдела внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской народной республики».

У подальшому Муравйов Д.О. добровільно вступив на посаду заступника начальника відділу дільничних інспекторів поліції так званого «Лутугинського РВВС МВС ЛНР», мовою оригіналу: «заместитель начальника отдела участковых инспекторов полиции Лутугинского районного отдела внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской народной республики».

Разом з цим, перебуваючи на вказаній вище посаді у так званому «МВС ЛНР» Муравйов Д.О. за сумлінне та зразкове виконання злочинних завдань, покладених на виконання т.зв. «МВС ЛНР», а також вказівок очільників так званого «Лутугинського РВВС МВС ЛНР», 11.11.2022, будучи одягнутим в однострій вказаного вище незаконного збройного формування те перебуваючи у приміщенні із іншими його учасниками, був нагороджений керівником т.зв. «МВС ЛНР» Ігорем Корнетом ключами від наданого йому як заохочення житлового приміщення.

За результатами службового розслідування Муравйов Д.О. відповідно до наказу ГУ МВС України у Луганській області № 375 о/с від 04.11.2014 був звільнений із органів внутрішніх справ України.

Таким чином, громадянин України Муравйов Д.О., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України, перебуваючи на службі у незаконних збройних формуваннях терористичної організації т.зв. «ЛНР», допомагав представникам окупаційної влади у проведенні обшуків та фільтраційних заходів з проукраїнським налаштованим населенням на тимчасово окупованій території Луганської області та близькими родичами військовослужбовців Збройних Сил України, які мешкають в тимчасово окупованому місті Лутугине Луганського району Луганської області, з метою встановлення відомостей військового характеру щодо підрозділів Збройних Сил України, зокрема ідентифікації військовослужбовців на місцевості у зоні бойових зіткнень з збройними силами російської федерації, на території Луганської та Донецької областей.

За таких обставин, Муравйов Д.О., умисно перейшов на бік ворога в умовах збройного конфлікту.

Таким чином, Муравйов Денис Олександрович обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в умовах збройного конфлікту (в редакції Закону України про кримінальну

відповідальність діючого станом на 04.06.2014), тобто, у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України, захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України, в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі - АР Крим), області, зокрема, Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони російської федерації (далі – міністерство оборони), підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим

відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань Російської Федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 № 638-IV терористична організація - це стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Терористична діяльність – це діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само, як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Визначальним для визнання організації терористичною є те, що хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

Рішенням Варшавської конвенції 2001 року, Резолюції Ради Безпеки ООН від 28.09.2001 № 1373 по боротьбі з тероризмом, а також відповідних положень Закону України «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 № 638-IV терористична організація виділена як вид злочинної організації за спеціальною метою – здійснення терористичної діяльності.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу. Про визнання російської федерації державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано російську федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР») і «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР») терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена Постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства громадян України.

Таким чином, Верховною Радою України визнано так звані самопроголошені організації «ЛНР» та «ДНР» терористичними організаціями. У свою чергу, численні злочини, вчинені членами вказаних терористичних організацій, знайшли своє відображення у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1596-VII, Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного Російською Федерацією міжнародного тероризму», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII, Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав - членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії, щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 № 106-VIII, Заяві Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», схваленій Постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII.

Верховною Радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення організацій «ЛНР» та «ДНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Враховуючи вищевикладене, так звана організація «ЛНР» містить всі необхідні ознаки терористичної організації, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (т.зв. «органи державної влади ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

При цьому, кожний учасник політичного та силового блоків «ЛНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлювали, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії російської федерації та насильницька зміна конституційного ладу України.

З метою виконання функцій підрозділу силового блоку «ЛНР», її самопроголошеним головою видано указ, відповідно до якого, для захисту інтересів «ЛНР» та її громадян, у складі так званого «МВС ЛНР» створено воєнну структуру

«Народна міліція ЛНР» (далі – «НМ ЛНР»), котра у подальшому була перейменована на «Народну поліцію ЛНР» (далі – «НП ЛНР»), структурні підрозділи якої дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та має загальну координацію та кураторів із російської федерації.

У ході досудового розслідування встановлено, що не пізніше ніж з липня 2014 року і по сьогоднішній день громадянин України Муравйов Д.О. добровільно проходить службу та обіймає відповідні посади у т.зв. «Лутугинському РВВС МВС ЛНР», мовою оригіналу: «Лутугинском районном отделении внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской народной республики».

Разом з цим, перебуваючи на вказаній вище посаді у так званому «МВС ЛНР» Муравйов Д.О. за сумлінне та зразкове виконання злочинних завдань, покладених на виконання т.зв. «МВС ЛНР», а також вказівок очільників так званого «Лутугинського РВВС МВС ЛНР», 11.11.2022, будучи одягнутим в однострій вказаного вище незаконного збройного формування те перебуваючи у приміщенні із іншими його учасниками, був нагороджений керівником т.зв. «МВС ЛНР» Ігорем Корнетом ключами від наданого йому як заохочення житлового приміщення.

При цьому, Муравйов Д.О. усвідомлював, що терористична організація «ЛНР», в діяльності якої він приймає участь, діє на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, вчиняють терористичні акти, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної матеріальної шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокацій воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяними у відсічі збройної агресії російської федерації проти України.

Тобто, будучи громадянином України, Муравйов Д.О., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно долучився та прийняв участь у терористичній організації «Луганська народна республіка», шляхом вступу до складу «Лутугинского районного отдела внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской народной республики» та участі у функціонуванні вказаного структурного підрозділу т.зв. «МВС ЛНР».

Таким чином, Муравйов Денис Олександрович обґрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Поряд з цим, не пізніше ніж з липня 2014 року і по теперішній час, громадянин України Муравйов Д.О., підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, добровільно вступив та приймає участь у незаконному збройному формуванні терористичної організації «ЛНР», а саме у так званому «Лутугинському РВВС МВС ЛНР», мовою оригіналу: «Лутугинском районном отделе внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской народной республики», який має організаційну структуру військового типу, а саме:

єдиноначальність, підпорядкованість та дисципліну, і в якому проводиться стройова та фізична підготовка, та який, як і всі структурні підрозділи т.зв. «МВС ЛНР» (мовою оригіналу – «МВД ЛНР»), має на озброєнні придатну для використання вогнепальну, вибухову та іншу зброю.

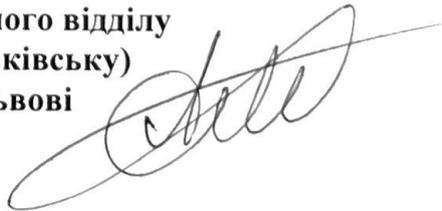
Разом з цим, перебуваючи на вказаній вище посаді у так званому «МВС ЛНР» Муравйов Д.О. за сумлінне та зразкове виконання злочинних завдань, покладених на виконання т.зв. «МВС ЛНР», а також вказівок очільників так званого «Лутугинського РВВС МВС ЛНР», 11.11.2022, будучи одягнутим в однострій вказаного вище незаконного збройного формування те перебуваючи у приміщенні із іншими його учасниками, був нагороджений керівником т.зв. «МВС ЛНР» Ігорем Корнетом ключами від наданого йому як заохочення житлового приміщення.

Перебуваючи на посаді працівника т.зв. «МВС ЛНР» (мовою оригіналу – «МВД ЛНР»), громадянин України Муравйов Д.О., серед іншого допомагав представникам окупаційної влади у проведенні обшуків та фільтраційних заходів з проукраїнським налаштованим населенням на тимчасово окупованій території Луганської області та близькими родичами військовослужбовців Збройних Сил України, які мешкають в тимчасово окупованому м. Лутугине Луганського району Луганської області, з метою встановлення відомостей військового характеру, щодо підрозділів Збройних Сил України, зокрема ідентифікації військовослужбовців на місцевості у зоні бойових зіткнень з збройними силами російської федерації, на території Луганської та Донецької області, а також вчиняв інші дії, направлені на забезпечення функціонування т.зв. «МВС ЛНР» (мовою оригіналу – «МВД ЛНР»), завданням якого є підтримання життєдіяльності та функціонування терористичної організації «ЛНР» і вчинення дій, спрямованих на заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, про що достеменно відомо Муравйову Д.О.

Таким чином, Муравйов Денис Олександрович, обґрунтовано підозрюється в умисних діях, які виразились в участі в діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

В сукупності Муравйов Д.О., обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3 та ч. 2 ст. 260 КК України.

Старший слідчий п'ятого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Івано-Франківську)
ТУ ДБР, розташованого у м. Львові

Микола АНТОШКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор, який здійснює повноваження
прокурора у кримінальному провадженні –
прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях слідчих
територіального управління
Державного бюро розслідувань
Івано-Франківської обласної прокуратури

Наталія ШТОНЬ

Підозрюваний згідно ст. 42 КПК України має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на наступний допит та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.